



Պարույր Սևակ

Վերնագիրը վերջում 1

Ճանապարհների փոշիների մեջ
Դնում են կնիք նախարարական,
Մի կնիք,
Որին հաշվի չի առնում
Լոկ օրինագանգ - քրեագործ քամին...
Սրտի տրոփ ու բաբախ են բաշխում
Մայթերին անկյանք...
Վստահություն են ներշնչում հողին,
Ա՛յն վաղընջական - հինավուրց հողին,
Որ չի կորցնի վստահությունը...
-Այդ... իմ քայլե՛րն են:

18.XII.1959թ.

Թիֆլիս